طراحی و اجرای مدل برگزاری گزارش صبحگاهی با رویکرد الگوریتمی در دانشجویان پزشکی

حسن صالحی پور - فرشته قراط - مهدی ربیعی - شمیم شهرستانی - سید جمال میرموسوی

دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار

زمینه

گزارش صبحگاهی یکی از اجزای اصلی آموزش پزشکی بالینی است که به توسعه استدلال بالینی و مهارت‌های مدیریت بیمار کمک می‌کند. با این حال، قالب‌های سنتی که محور آن‌ها ارائه‌کننده است، ممکن است مشارکت فعال یادگیرنده و استدلال تشخیصی مشارکتی را محدود کنند. این مطالعه مقدماتی یک مدل گزارش صبحگاهی تعاملی مبتنی بر الگوریتم را ارزیابی کرد که با هدف ترویج درگیری فعال، استدلال بالینی ساختاریافته و یادگیری مشارکتی در میان دانشجویان پزشکی در محیط بالینی کودکان طراحی شده بود.

روش‌ها

این مطالعه مقدماتی شبه‌تجربی از طرح تک‌گروهی با اندازه‌گیری‌های مکرر درون‌آزمودنی استفاده کرد. چهارده دانشجوی پزشکی (کارآموز و اینترن) که در بخش کودکان بیمارستان واسعی، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، دوره بالینی خود را می‌گذراندند، در مطالعه شرکت کردند. در طول یک دوره ۸ هفته‌ای، دانشجویان هم در جلسات سنتی گزارش صبحگاهی (سه جلسه در هفته) و هم در جلسات گزارش صبحگاهی تعاملی مبتنی بر الگوریتم (دو جلسه در هفته) شرکت کردند. در مدل مبتنی بر الگوریتم، اطلاعات بالینی به‌صورت تدریجی افشا می‌شد و یادگیرندگان به‌صورت مشارکتی تشخیص‌های افتراقی تولید می‌کردند، تصمیمات تشخیصی را توجیه می‌نمودند و از طریق بحث هدایت‌شده راهبردهای مدیریتی را پیشنهاد می‌دادند. رضایت آموزشی، درگیری یادگیرنده و مهارت‌های استدلال بالینی ادراک‌شده با استفاده از پرسشنامه‌های استانداردشده ارزیابی شدند. نمرات به‌دست‌آمده پس از مواجهه با دو قالب آموزشی با استفاده از تحلیل‌های آماری زوجی مقایسه شدند.

نتایج

شرکت‌کنندگان رضایت آموزشی به‌طور معناداری بالاتری را با مدل مبتنی بر الگوریتم در مقایسه با قالب سنتی گزارش کردند (۳/۹۲ ± ۰/۶۵ در برابر ۳/۲۷ ± ۰/۶۲، $p < ۰/۰۰۱$). نمرات استدلال بالینی ادراک‌شده نیز پس از شرکت در جلسات مبتنی بر الگوریتم به‌طور معناداری بالاتر بود (۳/۸۱ ± ۰/۵۹ در برابر ۳/۰۲ ± ۰/۷۳، $p < ۰/۰۰۱$). درگیری کلی یادگیرنده به‌طور معناداری بهبود یافت (۳/۸۰ ± ۰/۶۸ در برابر ۳/۴۷ ± ۱/۰۴، $p = ۰/۰۰۶$)، و بیشترین بهبود در درگیری رفتاری مشاهده شد. همبستگی‌های مثبت قوی میان رضایت آموزشی، درگیری یادگیرنده و استدلال بالینی ادراک‌شده شناسایی شد ($r = ۰/۷۹$ تا ۰/۹۱، همه $p < ۰/۰۰۱$).

نتیجه‌گیری‌ها

این مطالعه مقدماتی نشان می‌دهد که یک مدل گزارش صبحگاهی تعاملی مبتنی بر الگوریتم ممکن است رضایت آموزشی، استدلال بالینی ادراک‌شده و درگیری کلی یادگیرنده را در مقایسه با جلسات سنتی گزارش صبحگاهی افزایش دهد. این یافته‌ها شواهد اولیه‌ای برای امکان‌سنجی و ارزش آموزشی این رویکرد یادگیرنده‌محور در آموزش بالینی کودکان فراهم می‌کنند. مطالعات بزرگ‌تر چندمرکزی با استفاده از معیارهای پیامد عینی ضروری است.

واژگان کلیدی: گزارش صبحگاهی؛ استدلال بالینی؛ آموزش پزشکی؛ درگیری دانشجو؛ یادگیری فعال؛ کودکان؛ مطالعه مقدماتی.